

ket vel har den befledne Form at ville være et Tillæg til § 20, men i Virkeligheden danner dette Endringsforslag et helt nyt Affnit af Landboretten, saaledes at man, hvis det skal drøftes, maa komme til at forhandle helt andre Ting end dem, der egentlig ligge for i dette Lovforslag. Tovrigt skal jeg bemærke, at Udvalget ikke har haft Leilighed til at tage denne Sag under nærmere Overveelse paa Grund af, at dette Forslag er fremkommet saa sild. — Dernæst vil jeg bede Thinget at bemærke, hvad der er sagt i Udvalgets Betænkning om de store Værdier, som ligge til Behandling ved dette Lovforslag. Det er oplyst ved et Bilag til Betænkningen, at der under Hovedgaardene paa Majoraterne findes 12 à 13,000 Tdr. Hartkorn, at der af fæstepligtig Jord under Majoraterne findes 41,000 Tdr. Hartkorn, og at dette Hartkorn, ansat til Værdi efter Salgsprisen af Bønderstederne, som gaa over til Fæsterne eller deres Slægtninge paa Fæstegodserne, vil have en Værdi af omtrent 54 Milioner Rd. Det er altsaa en meget betydelig Værdi, som her kommer under Afgjørelse, forsaavidt man forudsætter, at Lovforslaget vil blive anvendt paa Majoraterne. Udvalget har ikke været i Stand til at angive Værdien af Hartkornet under Hovedgaardene, idet det jo vil være vanskeligt at angive den Gjennemsnitssum, hvortil saadant Hartkorn kan ansættes.

Efter denne Indledning skal jeg nu omtale de 8 første Paragrafer og de dertil stillede Endringsforslag samt det Tillæg, som er opført i Endringsforslaget under Nr. 45. Til Lovforslagets § 1 har et Mindretal i Udvalget stillet et Endringsforslag under Nr. 1, som gaar ud paa, at alle Lehn, Stamhuse og Majorater skulle være ophævede ved Slutningen af Aaret 1900, altsaa om 29 Aar, og hertil hører Endringsforslaget under Nr. 45, som specielt angiver den Maade, hvorpaa de Majorater, som til den Tid endnu maatte være tilbage, skulle gaa over til fri Eendom. Som bemærket ere disse to Forslag stillede af et Mindretal, hvortil jeg ikke hører, og jeg skal derfor for Dødelikket ikke videre indlade mig paa dem, men naar de ere modværende af Mindretallet, og den høitærede Justitsminister

har udtalt sig om Indholdet af dem, skal jeg komme nærmere tilbage til dem. — Derimod maa jeg som en almindelig Bemærkning med Hensyn til § 1 fremhæve, at jeg havde troet paa Indholdet af den, saaledes at Majoraterne, naar Lovforslagets Betingelser tovrigt opfyldtes, kunde sælges uden Hensyn til Cretionsbrevene, selv om disse forbyde Salg, men i denne Formening er jeg bleven forstyrret af den ærede Justitsminister ved hans Yttringer under Sagens første Behandling, idet han nemlig gjorde den Bemærkning specielt med Hensyn til Ringsted Kloster, at dette Familiegods ikke kunde gaa over til Selveieendom eller frigjøres for Majoratsbaandet ifølge denne Lov. Det var jo muligt, at der kunde fremkomme andre Exempler i samme Retning, men dersom dette forholder sig saaledes, maa § 1 være utilfræktelig, og der maa da, hvis Loven skal være fyldestgjørende i sine Ord, indskydes en Bestemmelse, der undtager visse Familiegodser eller Majorater fra at komme ind under Evangen i § 1. Dette er en Bemærkning, som jeg vil bede den høitærede Minister skænke Opmærksomhed. — Det første Affnit af Loven angaar altsaa Majoratsbaandets Afløsning ifølge Overenskomst mellem Majoratsbesidderen og den nærmeste Succesfor samt Hovederne for de andre arveberettigede Eiere. Imod den Fremgangsmaade, som i formel Henseende er foreskrevet for at komme til Kundskab om de arveberettigede Eiere, og den Forhandlingsmaade, som skal finde Sted, før at en Afløsning kan ske, efter det første Affnit af Loven, har Udvalget intet Væsentligt fundet at erindre, og Thinget vil derfor til § 2 kun finde foreslaaet en uvæsentlig Endring under Nr. 3, der gaar ud paa, at saafremt de arveberettigede Hoveder skulde være umyndige, skal Børgen tilkaldes til Forhandlingerne i Stedet for den Arveberettigede. Den ærede Minister har ganske sikkert Sitet imod dette Forslag, som vel kun er en Redaktionsforskielse. — Derimod ere Endringsforslagene til § 5 af større Betydning, og vi komme strax her ind paa en Materie, som vil gaa igen ved de øvrige Hovedændringsforslag til Loven, nemlig om Opretholdelsen af den Praxis til Fæsternes Jordel, som efter 1854 har udviklet sig paa Ma-